

Arrest

nr. 273 964 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 maart 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te hebben en van Koerdische afkomst te zijn. U bent geboren in Rawansar in de provincie Kermanshah op (...) en hebt uw hele leven in het dorp Khalanja nabij Rawasar gewoond. U bent atheïst, behaalde een masterdiploma in psychologische begeleiding en u werkte enerzijds als taxichauffeur en anderzijds als landbouwer voor uw familie. U bent ongehuwd en kinderloos. Uw beide ouders, vier zussen en drie broers wonen in Iran en uw zus M. (...) woont in Gent.

Sinds 1386 bent u een sympathisant voor de Koerdische democratische partij in Iran (de KDPI) geworden samen met uw vriend H. R. (...). H. (...) had de contacten met de partij, hij printte de posters en jullie verdeelden deze dan een viertal keer per jaar en schreven twee à drie keer per jaar slogans.

In 1388 hebt u in Kermanshah deelgenomen aan een spontane nationale demonstratie te het regime. U werd gearresteerd en vastgehouden voor drie dagen.

In 1392 kwamen twee peshmerga in de nabijheid van uw woning. U en uw vriend gingen naar hen toe met eten en bleven één nacht bij hen.

In 1396 hebt u in Kermanshah opnieuw deelgenomen aan een spontane demonstratie en werd u ook gearresteerd. Ditmaal werd u gedurende een week vastgehouden.

Gedurende een tweetal jaren voerde u geen activiteiten meer uit totdat H. (...) u in 1398 contacteerde en meedeelde dat jullie een partijlid genaamd B. (...) van aan de grens in Hani Gernala naar Teheran moesten brengen. Onderweg, net voorbij Kermanshah, botsten jullie op een politiecontrole. H. (...), die de wagen bestuurde, besliste niet te stoppen waarna de politiediensten het vuur openden. H. (...) werd geraakt in de schouder en nadat de wagen tot stilstand kwam, zijn B. (...) en u elk in een andere richting weggevlucht.

U verbleef vervolgens een nacht in de bergen en ging de volgende dag naar het huis van uw oom S. (...) in Kharaijan waar u twee of drie dagen verbleef alvorens naar Urmia te trekken. Terwijl u bij uw oom verbleef vernam u van hem dat de overheidsdiensten bij uw ouders geweest waren en op de hoogte waren dat u aanwezig was in de wagen van H. (...).

Begin khordad 1398 (= einde mei 2019) hebt u Iran illegaal verlaten door vanuit Urmia in Salmas de grens met Turkije over te steken.

Via Turkije bent u naar Griekenland gegaan en vervolgens reisde u via Macedonië, Servië en Bosnië naar Europa en verder naar België waar u toekwam op 25 november 2019. Op 27 november 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Iran vreest u gearresteerd te worden omwille van uw politieke activiteiten voor de KDPI.

In België bent u aangesloten bij een WhatsAppgroep waarin de bijeenkomsten en demonstraties van de Belgische afdeling van de KDPI worden aangekondigd. Zo hebt u deelgenomen aan een herdenking van Dr Ghassemlou op Jalda-nacht in Leuven, een viering van de bevrijding van de Syrische stad Afrin, een lezing in Gent door de politiek analist Kaveh Ahangari, de herdenking van de oprichting van de republiek Mahabat in Harelbeke, een viering op 8 maart de dag van de vrouwenrechten, een seminarie in Gent, een feest voor de herdenking van de zesenzeventigste verjaardag van de partij in Oostende en de herdenking van de moord op Ghassemlou in Brussel. Op 24 september 2021 hebt u deelgenomen aan een Koerdische protestactie voor de Iraanse ambassade in Brussel. Door de coronapandemie was het vaak niet mogelijk om fysiek bijeen te komen maar via Zoom kwam u wel twaalf keer virtueel bijeen met andere aanhangers. U bent tevens aangesloten bij de WhatsAppgroep van Lawan, de jongerenafdeling van de KDPI.

U onderhoudt een profiel op zowel Facebook als Instagram onder uw eigen naam E. A. (...). Uw instagramprofiel is niet openbaar. Uw facebookprofiel is wel openbaar en dat gebruikt u om uw sympathie voor de KDPI te verspreiden. U post er pro-Koerdische berichten en foto's van uw deelnames aan bijeenkomsten in België.

In maart 2021 heeft de inlichtingendienst van de Iraanse revolutionaire garde (Ettelaat van Sepah e Pasdaran) uw broer opgeroepen en hebben ze hem meegedeeld dat u diende te stoppen met uw activiteiten op de sociale media alsook dat u geen oproepen mocht doen om niet te stemmen naar aanleiding van de op til zijnde presidentiële verkiezingen. In augustus 2021 is deze inlichtingendienst opnieuw bij uw ouders langs geweest. Ze wezen wederom op uw facebookactiviteiten en dreigden ermee dat u iets zou kunnen overkomen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele shenasnameh of geboortebewijs voor samen met uw originele Iraanse identiteitskaart, uw Belgisch rijbewijs en attest van immatriculatie alsook een origineel certificaat betreffende uw studies aan de universiteit. Tevens legt u fotokopieën van uw politieke activiteiten in België en een bevestigingsbrief van de partij de KDPI d.d. 3 november 2020 voor. U legt tevens een aanvraagformulier voor om lidmaatschap van de partij aan te vragen. U maakte op 19 april 2021 per email een internetlink over naar het platform google-drive met hierop acht bestandsmappen. Dit betreffen mappen met wederom foto's van uw deelnames aan bijeenkomsten en uw aanwezigheid in WhatsApp-groepen en via Zoom alsook een videoboodschap van uzelf die u hebt verspreid in de WhatsAppgroep van de jongerenafdeling Lawan. Tot slot legt een psychologisch attest voor d.d. 1 maart 2020 waaruit blijkt dat u reeds van jongs af aan te kampen hebt met angsten. Op 8 juli 2021 maakt u per email opmerkingen over betreffende uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U hebt namelijk geen bijzondere procedurele noden aangegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' d.d. 24 juni 2020) en hoewel u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS een psychologisch attest van d.d. 1 maart 2020 van psycholoog J. J. (...) voorlegt waarin deze aangeeft dat u reeds van uw kindertijd aan angstproblemen lijdt (notities van het persoonlijk onderhoud E. A. S. (...), d.d. 31 augustus 2021, CGVS II, p. 7), blijkt hieruit niet in welke mate uw cognitieve vermogen of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de psycholoog die dit attest opstelde tot deze conclusies kwam. Hoe dan ook werd reeds bij het begin van het eerste onderhoud gevraagd of u zich in staat voelde uw persoonlijk onderhoud te voeren, hetgeen u bevestigde (notities van het persoonlijk onderhoud E. A. S. (...), d.d. 16 juni 2021, CGVS I, p. 2), werd u aan het begin van beide gesprekken gewezen op de mogelijkheid om zelf een pauze aan te vragen (CGVS I, p. 2 & CGVS II, p. 2), werd tijdens de pauze geïnformeerd of het tot dan toe nog oké was voor u (CGVS I, p. 12 & CGVS II, p. 12) en werd aan u en uw advocaat op het einde van beide onderhouds de mogelijkheid gegeven om opmerkingen te maken waarbij u noch uw advocaat aangaven dat u omwille van uw angsten gehinderd zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming naar behoren uiteen te zetten (CGVS I, p. 19 & CGVS II, p. 19). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen tijdens de onderhouds op het CGVS dat u op de vragen kon antwoorden en gaf op u geen enkel moment aan geheugenproblemen te hebben.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U bent Iran ontvlucht nadat bent kunnen ontkomen aan een politiecontrole terwijl u met uw vriend H. (...) een lid van de KDPI met de wagen naar Teheran bracht (CGVS I, p. 12). Aangezien de autoriteiten op de hoogte zijn van uw aanwezigheid in de wagen, alsook dat ze op de hoogte zijn van uw politieke activiteiten voor PDKI in België vreest u bij terugkeer vervolgd te worden daar u bovendien in het verleden reeds werd gearresteerd wegens deelnames aan betogingen (CGVS I, p. 13). U bent er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk aanwezig was in de wagen en aldus bent kunnen ontkomen aan de politiecontrole, noch dat de autoriteiten uw politieke activiteiten in België in het vizier hebben.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, ter ondersteuning van uw verklaringen betreffende uw problemen in Iran, geen bewijzen neerlegt. Hierdoor kan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw verzoek om internationale bescherming zouden liggen enkel op basis van uw verklaringen worden afgewogen. Na uw gehoren op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat uw verklaringen de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen ondermijnen.

Zo kunnen er vraagtekens geplaatst worden de voorgehouden activiteit die u in Iran samen met H. (...) voor de KDPI zou hebben uitgevoerd. Uw enige link met de partij bestond uit uw jeugdvriend H. (...) (CGVS I, p. 14). Hij was ook degene die de posters voorzag die u verspreidde (CGVS I, p. 15) en hij was degene die u na twee jaar inactiviteit meevroeg om een lid van de grens naar Teheran te brengen, een rit van zeshonderd kilometer (CGVS I, p. 12 & CGVS II, p. 14, p. 17). Het mag dan ook verbazen dat u bijzonder weinig informatie kan geven over de betrokkenheid van H. (...) bij de KDPI. Letterlijk gevraagd op welke manier H. (...) betrokken was, komt u namelijk zelf niet verder dan mee te geven dat hij in contact stond met anderen in andere steden, die op hun beurt in contact stonden met de partij (CGVS I, p. 14). Verder bevraagd of H. (...) zelf een lid dan wel ook een sympathisant was, weet u dat niet (CGVS I, p. 14 & CGVS II, p. 15). Bovendien hebt u geen idee hoelang uw jeugdvriend al was aangesloten bij de partij. Hij wilde het u klaarblijkelijk niet zeggen omdat het iets persoonlijk was voor hem (CGVS II, p. 15). Indien H. (...) u wenste te rekruteren voor de oppositiepraktijken van de KDPI mag worden aangenomen dat hij u zijn politieke levenswandel uit de doeken zou hebben gedaan om uw interesse aan te wakkeren. Verwacht mag worden dat u daar ook uitgebreid zou hebben naar gepeild eens duidelijk was dat jullie samen er illegale activiteiten zouden op gaan nahouden. Waar H. (...) vervolgens volgens u tijdens uw eerst onderhoud nog een sleutelfiguur was in uw stad (CGVS I, p. 14) zwakt u dit heel erg af wanneer hier tijdens uw tweede onderhoud wordt op teruggekomen en hebt u hem naar eigen slechts zo hebt genoemd omdat hij voor u de contactpersoon was en u hem vertrouwde (CGVS II, p. 15). Of hij nog als contactpersoon fungeerde voor anderen, weet u niet en u hebt er merkwaardig genoeg ook niet achter gevraagd (CGVS II, p. 15). Ook bij problemen die jullie zouden kunnen ondervinden en waarbij jullie zouden kunnen ontdekt worden wanneer jullie gedurende jaren posters en slogans gingen verspreiden, hebben jullie nooit stilgestaan en er zijn hierover nooit afspraken over gemaakt (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 16) hetgeen opnieuw hoogst merkwaardig is. Indien H. (...) uw contactpersoon was die u meetroonde

op dergelijke risicovolle activiteiten, is het redelijk om aan te nemen dat er hierover enige afspraken gemaakt werden, niet in het minst met betrekking tot problemen bij een eventuele ontdekking. De vaststelling dat u de antwoorden op bovenvermelde basisvragen steevast schuldig moet blijven, doet ernstige vragen rijzen betreffende uw verklaringen over H. (...) en uw voorgehouden activiteiten in Iran. Meer bepaald de vaststelling dat u amper kan uitweiden over de positie en betrokkenheid van H. (...) bij de KDPI terwijl hij een jeugdvriend was die u vertrouwde en hij degene was die u instrueerde over uw activiteiten, leidt ertoe dat er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende H. (...) en bijgevolg bij uw asielmotieven.

De geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door uw weinig aannemelijke en zelfs tegenstrijdige verklaringen omtrent de problemen die u kende naar aanleiding van de politiecontrole bij het overbrengen van B. (...) naar Teheran.

Gegeven het risico dat verbonden is aan de opdracht – u geeft zelf aan dat samenwerking met de KDPI in Iran niet getolereerd wordt (CGVS I, p. 15) en u was zich bovendien ook bewust van het risico dat u persoonlijk liep omwille van uw eerdere arrestaties (CGVS I, p. 16) – alsook dat u met een angstproblematiek kampt - overeenkomstig de bevinden van de psycholoog in het door u voorgelegde attest en op basis van uw eigen verklaringen (CGVS II, p. 8) hebt u reeds sinds uw kindertijd last van sterke angsten zoals onder meer angst bij andere mensen als u niet zomaar weg kan waardoor u vermijdingsangsten vertoont - mag het verwondering heten dat u aanwezig was in de wagen waarmee H. (...) een lid van de KDPI zeshonderd kilometer dwars door Iran naar Teheran diende te brengen. Te meer uw aanwezigheid in se overbodig was. H. (...) was immers de bestuurder (CGVS, p. 12), het was zijn wagen (CGVS II, p. 17), hij wist wie hij waar moest oppikken (CGVS I, p. 16). U bevond zich op de achterbank (CGVS II, p. 17). Uw verklaringen kunnen hier geen ander licht op werpen. Immers gevraagd waarom het nodig was dat u H. (...) in deze opdracht vergezelde, kan u slechts antwoorden dit niet ongewoon was, dat jullie samenwerkten (CGVS I, p. 16). Gewezen op het verbonden risico en gevraagd waarom het nodig was om met twee te zijn, antwoordt u slechts dat u uzelf niet kon overtuigen niet mee te gaan, dat u een fan van de partij was en dat u politieke actie wilde. Dergelijke antwoorden overtuigen niet. Enerzijds slaagt u er niet in aan te geven waarom uw aanwezigheid in de wagen aangewezen was. Anderzijds valt niet in te zien waarom u, die dermate met angsten te kampen had en die bovendien al twee jaar geen activiteiten meer uitvoerde (CGVS I, p. 12), uzelf niet zou kunnen weerhouden hebben van deelname.

Bovenstaande staat bovendien nog los van enige appreciatie die de partij zelf aan uw aanwezigheid zou hebben geschonken. Immers valt ook hier moeilijk in te zien waarom zij akkoord zouden zijn dat iemand zoals u, die reeds twee jaar geen activiteiten meer heeft gehad en die bovendien door twee eerdere arrestaties reeds gekend was bij de Iraanse autoriteiten, een meerwaarde zou kunnen betekenen voor de opdracht door louter aanwezig te zijn in de wagen (CGVS I, p. 12-13). Niet alleen zou het gegeven dat u reeds gekend was, de autoriteiten ertoe kunnen aanzetten over te gaan tot een eventuele diepgaandere controle, het maakt ook dat u kennis kreeg van B. (...), de plaats waar hij werd opgepikt en de plaats waar hij werd afgezet terwijl u anderzijds behalve zijn alias namelijk niets mocht weten over B. (...). Niet wat zijn opdracht was, niet wat hij bij zich had, niet wat zijn functie was binnen de KDPI, zelfs niet of de man al dan niet gekend was bij de Iraanse autoriteiten (CGVS II, p. 14). Bovendien kan u in uw verklaringen niet overtuigen van het tegendeel, als zou de partij toegelaten hebben dat u meeding. Gevraagd waarom u diende mee te gaan, antwoordt u slechts dat H. (...) het u vroeg (CGVS II, p. 14). Vervolgens gevraagd waarom u gevraagd werd mee te gaan, antwoordt u eerst naast de kwestie (CGVS II, p. 14) en wanneer de vraag wordt herhaald, antwoordt u louter dat het geen bevel was, maar een vraag van H. (...) en dat u zelf wilde meegaan (CGVS II, p. 16). Gevraagd op welke manier het dan was doorgesproken met de partij, weet u geenszins hoe H. (...) hen op de hoogte zou gebracht hebben (CGVS II, p. 16). In het licht van uw reeds aangetoonde gebrekkige kennis over de rol en betrokkenheid van H. (...) bij de partij, kunnen uw rudimentaire antwoorden in deze opnieuw niet overtuigen.

Daarnaast bent u er door uw uiterst merkwaardige verklaringen over hetgeen er is voorgevallen in de wagen op het moment dat jullie op de politiecontrole botsen evenmin in geslaagd te overtuigen dat u daadwerkelijk aanwezig was in de wagen.

Zo denkt u slechts dat H. (...) uit angst niet durfde te stoppen bij de controle (CGVS I, p. 17) maar weet u het eigenlijk niet (CGVS II, p. 16). In deze is het volstrekt onaannemelijk dat het de KDPI-lid in het geheel geen reactie zou hebben gehad in die situatie (CGVS I, p. 17), terwijl u zelf voorstelde te stoppen en H. (...) anderzijds wilde doorrijden (CGVS I, p. 17). Immers zou verwacht worden dat B. (...) als hoogst aangeschreven KDPI-lid in de wagen vanzelfsprekend zelf het best geplaatst was om in te schatten wat er best gedaan zou worden in die situatie. Geconfronteerd met deze bedenking, geeft u aan dat de situatie stressvol was en dat de situatie nog erger kon worden voor het lid indien de wagen zou stoppen (CGVS I, p. 17). Dergelijke verantwoording overtuigt echter niet. Immers was het de KDPI-lid in de wagen normaal gekleed (CGVS II, p. 14), had hij een Iraanse identiteitskaart (CGVS I, p. 16) en had H. (...) u verzekerd dat er niets zou gebeuren en alles goed geregeld was door de partij (CGVS II, p. 16).

Bovendien hebt u geen enkel idee hoe het H. (...) of B. (...) is vergaan na dit incident. In eerste instantie geeft u enkel aan dat u zich bij het Belgisch comité alsook bij het hoofdkwartier van de partij hebt geïnformeerd naar beiden, doch dat ze u geen informatie konden geven omwille van vertrouwelijkheid (CGVS I, p. 13, p. 16). Pas wanneer u expliciet gevraagd werd of u bij zijn familie hebt geïnformeerd geeft u aan dat uw broer, zij het slechts éénmalig, navraag deed bij de familie van H. (...), doch dat zij u ook geen informatie wilden geven (CGVS I, p. 14) alsook, opnieuw pas nadat u hier expliciet naar gevraagd wordt, beweert u dat uw oom ook navraag zou gedaan hebben in het ziekenhuis van Kermanshah (CGVS II, p. 18). Er kan dan ook worden vastgesteld dat u uw antwoorden aanpast naargelang de vraagstelling aangezien van u mag verwacht worden dat u zowel de navraag bij de familie als de navraag in het ziekenhuis spontaan zou vermelden wanneer u letterlijk gevraagd wordt op welke manier u informatie over H. (...) hebt trachten te verkrijgen (CGVS I, p. 13). Bovendien hebt u geen idee waarom de familie van H. (...) u niet meer informatie wil geven (CGVS I, p. 14). Dat u slechts bij de partij geïnformeerd zou hebben en het voorts weinig geloofwaardig is dat u slechts éénmalig uw broer en uw oom heeft laten informeren, terwijl de situatie van H. (...) een element betreft dat integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees voor vervolging door de Iraanse autoriteiten, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Dat de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden problemen met de Iraanse autoriteiten blijkt voorts ook uit de vaststelling dat u inconsistente verklaringen aflegt over het moment dat u op de hoogte werd gebracht dat de autoriteiten de eerste maal bij uw ouders thuis gekomen waren op zoek naar u. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangeeft dat de Ettelaat bij uw ouders op bezoek kwam op het moment dat u nog was ondergedoken bij uw oom toen deze u hierover inlichtte en u kort nadien vertrok (vragenlijst CGVS d.d. 24 juni 2020, vraag 3.5), verklaart u bij uw onderhoud op het CGVS dat u reeds in Istanboel was toen u telefonisch vernam van uw oom dat de Ettelaat pas na uw aankomst in Turkije bij uw thuis was langs geweest zijn ((CGVS I, p. 13, CGVS II, p. 4, 18). Een tweede tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van het beweerde bezoek aan uw ouders ondermijnt betreft de aanhouding van uw broer. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangaf dat uw broer A. (...) door de Ettelaat werd opgeroepen en twee dagen werd vastgehouden terwijl u in Turkije was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), blijkt bij uw onderhoud op het CGVS dat u in Turkije was toen u vernam dat de autoriteiten bij uw ouders en broer thuis gekomen zijn, doch dat niemand werd meegenomen (CGVS II, p. 18). Aangezien dit moment een uiterst belangrijk element is in uw relaas, namelijk het moment dat u daadwerkelijk vernam dat uw aanwezigheid in de wagen bekend was bij de autoriteiten, mag verwacht worden dat u eenduidig bent in uw verklaringen hieromtrent, zowel voor wat betreft het tijdstip waar u zelf was toen u dit vernam, te weten binnen of buiten Iran, dan wel of iemand van uw familieleden hiervoor gearresteerd werd. Voorgaande doet besluiten dat er in het geheel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweringen dat de Ettelaat bij uw ouders zijn geweest kort na het incident en bijgevolg aan uw asielmotief in het algemeen. Aangezien er aan de directe vluchtaanleiding uit Iran geen geloof kan gehecht worden, rijzen er vanzelfsprekend vragen over de omstandigheden waarop u Iran verlaten hebt. Daar u bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw paspoort, rijst het vermoeden dat u dit moedwillig achterhoudt teneinde te verbergen op welke manier u daadwerkelijk Iran verlaten hebt. Zo verklaart u namelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u nooit een paspoort hebt gekregen omwille van uw politieke problemen (Vragenlijst DVZ d.d. 24 juni 2020, vraag 24) waar u bij het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS plots aangeeft dat u toch over een paspoort beschikte (CGVS I, p. 3) doch dat u het op eigen initiatief in Turkije hebt afgegeven aan een smokkelaar met de bedoeling dat deze het u zou nasturen eens u in Griekenland zou toekomen (CGVS I, p. 10 & CGVS II, p. 9). Dat u niet zou gewild hebben dat uw paspoort zou verloren gaan of in beslag genomen worden, is weinig overtuigend daar u wel in staat bent om andere originele identiteitsdocumenten zoals uw shenasnasmeh en identiteitskaart voor te leggen (CGVS I, p. 10), waardoor het merkwaardig is dat u dergelijke bedenking wel maakt voor uw paspoort en niet voor uw overige originele identiteitsstukken. Bovendien kan niet ingezien worden welke garantie u had dat de smokkelaar uw paspoort alsnog zou opsturen. Daarenboven klaart u de tegenstrijdigheid in uw verklaringen niet uit door louter te ontkennen hetgeen u beweerde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien betrof de vraag er letterlijk hoe het kwam dat u geen legitiem paspoort kon neerleggen, waarop u moet geantwoord hebben dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort omwille van uw politieke problemen. Deze vragen en verklaringen laten geen nuance of verschil in interpretatie toe. Bovendien werden de verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde, na afloop ook aan u voorgelezen ter goedkeuring. U had destijds wel degelijk de mogelijkheid om de fout op te merken en te corrigeren. Dat u deze fout voor het eerst aanbracht tijdens uw gehoor op het CGVS spreekt bijgevolg niet voor de

oprechtheid van uw verklaringen. Dat u zich niet meer zou herinneren wat u bij DVZ over uw paspoort gezegd zou hebben alsook dat bij voorlezing van uw verklaringen aldaar er niet op gelet zou hebben (CGVS II, p. 10), is allesbehalve ernstig.

Een bijkomend element dat erop wijst dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegt betreffende uw paspoort, blijkt uit het feit dat u met de smokkelaar zou afgesproken hebben dat hij uw paspoort zou opsturen naar een Koerdisch restaurant in Athene. Frappant genoeg kan u zich de naam van dat restaurant niet meer herinneren (CGVS II, p. 9) hetgeen weinig aannemelijk is. Indien u daadwerkelijk de naam en adres van een welbepaald en nota bene Koerdisch restaurant zou hebben doorgegeven aan de smokkelaar opdat deze uw paspoort naar daar zou opsturen, kan verwacht worden dat u zich de naam van dit restaurant nog wel zou herinneren en zodoende het CGVS de mogelijkheid zou geven na te gaan of dit restaurant daadwerkelijk bestaat in Athene in de regio Omonia zoals u beweert (CGVS II, p. 9).

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat het weinig geloofwaardig is dat een smokkelaar in Turkije uw paspoort heeft achtergehouden waardoor het vermoeden rijst dat u moedwillig uw paspoort tracht achter te houden voor de Belgische asielinstanties, terwijl op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door u afgelegde reisroute (artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet). Het moedwillig achterhouden van documenten strookt daarom niet met het gedrag dat het CGVS kan en mag verwachten van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft. Uw paspoort is bij uitstek een document dat zowel uw identiteit en nationaliteit alsook uw eerdere plaatsen van verblijf toont en is bijgevolg een uiterst waardevol document in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Van een verzoeker wordt dan ook verwacht dat hij/zij, indien hij/zij hiertoe in de mogelijkheid is, dergelijk document voorlegt. De bevoegde asielinstanties mogen de onvoorwaardelijke en volledige medewerking van de persoon in kwestie verwachten. Dat u hieraan verzaakt valt niet te rijmen met de door u ingeroepen vrees. Er kan immers niet worden ingezien waarom u, die beweert te vrezen voor zijn leven en om die reden een verzoek om internationale bescherming indient, de documenten die uw verklaringen kunnen staven, achterhoudt. Het gegeven dat u doelbewust de documenten achtergehouden hebt, dit teneinde een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten, vormt niet alleen een indicatie dat u niet de waarheid vertelt betreffende de door u aangehaalde asielmotieven, het brengt ook uw algehele geloofwaardigheid in het gedrang.

De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Dat aan uw politieke problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) politieke engagement na aankomst in België. Ingevolge het ongeloofwaardig bevinden van uw initieel voorgehouden asielrelaas waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, heeft de verderzetting van uw politieke activiteiten buiten Iran, in concreto in België, duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

U hebt in België fysiek deelgenomen aan negen bijeenkomsten, te weten een herdenking van Dr Ghassemlou op Jalda-nacht in Leuven, een viering van de bevrijding van de Syrische stad Afrin, een lezing in Gent door de politiek analist Kaveh Ahangari, de herdenking van de oprichting van de republiek Mahabat in Harelbeke, een viering op 8 maart de dag van de vrouwenrechten, een seminarie in Gent, een

feest voor de herdenking van de zesenzeventigste verjaardag van de partij in Oostende en de herdenking van de moord op Ghassemlou in Brussel (CGVS I, p. 7). Op 24 september 2021 hebt u deelgenomen aan een Koerdische protestactie voor de Iraanse ambassade in Brussel. Door de coronapandemie was het meestal niet mogelijk om nog fysiek bijeen te komen maar via Zoom kwam u wel twaalf keer virtueel bijeen met andere aanhangers (CGVS I, p. 10). Daarnaast hebt u zich aangesloten bij de jongerenafdeling Lawan en in die hoedanigheid hebt u deelgenomen aan één conferentie via zoom (CGVS II, p. 5-6) en hebt u een videoboodschap verspreid in de WhatsApp-groep van Lawan (CGVS II, p. 7). U staft deze verklaringen door middel van foto's. Op basis van deze foto's blijkt evenwel dat uw betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn en op de foto poseren met gekende mensen binnen de partij in België. Voorts hebt u tijdens een bijeenkomst enkel maar wat logistieke taken op u genomen zoals eten inkopen en tafels klaarzetten (CGVS I, p. 7). Geenszins is hieruit af te leiden dat u een bepalende rol speelt binnen de organisatie.

Dat uw politiek activisme eerder beperkt is, blijkt ook uit het gegeven dat uw kennis van en over de partij eerder oppervlakkig blijft. U weet weliswaar wie de huidige leider is, wie destijds de republiek Mahabat oprichtte, waar het hoofdkwartier gevestigd is en u kan het laatste congres van de partij correct situeren in 1396 (=2018) (CGVS I, p. 7-8), doch inhoudelijk geeft u aan dat de belangrijkste beslissing van het congres 'Rasan' was, hetgeen een verhoging van de Koerdische activiteiten inhield. Uit informatie blijkt echter dat het concept 'Rasan' reeds in 2016 geformuleerd werd, terwijl op het laatste congres op 24 februari 2018 een nieuwe partijstructuur werd afgekondigd, de functie van secretaris-generaal werd afgeschafte en dat de toekomstige partijleider via het congres en niet meer via het comité zou verkozen worden. Het is dan ook frappant dat u geen weet blijkt te hebben van deze niet onbelangrijke beslissingen. Uw gebrekkige kennis blijkt ook uit de vaststelling dat u niet in staat bent een of meerdere incidenten te vermelden waarbij de KDPI betrokken was in uw regio van herkomst en recent voor uw vertrek. Nochtans volgt u naar eigen zeggen het nieuws over de KDPI en ook in Iran kreeg u informatie via uw vriend H. (...) (CGVS I, p. 9). Tot driemaal toe werd u naar dergelijke incidenten gevraagd doch ontwijkt u steevast de vraag (CGVS I, p. 9). U zal ongetwijfeld sympathie voelen voor de Koerdische zaak en voor de KDPI, doch van iemand die omwille van zijn activisme vervolging vreest door de autoriteiten, zou verwacht kunnen worden dat hij concrete voorbeelden kan aanhalen van incidenten met de Iraanse veiligheidstroepen. De vaststelling dat u hier niet toe in staat bent, onderschrijft eens te meer het opportunistisch karakter van uw activiteiten in België.

Volgens uw verklaringen zijn de autoriteiten tweemaal bij u thuis geweest nadat u in België activiteiten ontwikkeld hebt, meer bepaald in maart 2021 (CGVS I, p. 5) en medio augustus 2021 (CGVS II, p. 3). Hierbij zouden ze meegedeeld hebben dat u diende te stoppen met uw activiteiten op sociale media en dat u niet mocht oproepen tot een boycot van de op til zijnde verkiezingen (CGVS I, p. 5 en CGVS II, p. 3). Dat u op uw openbaar facebookprofiel en onder uw eigen naam naast pro-Koerdische boodschappen ook foto's post van uw deelname aan activiteiten die door de KDPI in België georganiseerd worden, wordt op zich niet betwist. Het is eenvoudig weg vast te stellen dat u sinds 6 december 2019 – kort na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op 27 november 2019 – berichten begint te posten. Uw Instagram-account is niet openbaar. U beweert weliswaar dat u via uw familieleden bedreigingen hebt ontvangen naar aanleiding van uw post op sociale media, doch dit is louter een blote bewering. Het mag vooreerst verwonderen dat de inlichtingendiensten vijftien maanden zouden wachten vooraleer hier een punt van te maken alsook dat ze wel van uw sociale mediaprofiel op de hoogte zijn doch uw aanwezigheid op activiteiten van de KDPI onvermeld zouden laten gegeven dat u daadwerkelijk gemonitord zou worden. Daarnaast blijkt dat u slechts 177 facebookvrienden hebt en dat uw berichten hoofdzakelijk tussen de één en tien, hoogstens een enkele keer achtentwintig likes krijgt. Dat de Iraanse autoriteiten uw facebookaccount zouden aanzien als een bedreiging voor de verkiezingen mag dan ook een raadsel wezen. Bovendien mag het verwondering heten dat u berichten blijft posten terwijl uw familieleden in Iran hierdoor problemen ondervinden. U beweert dat uw broer zelfs carrièrepromblemen ondervindt (CGVS II, p. 4) doch hij zou dat geen probleem vinden. Zelfs voelt u zich vrij en wil u zich niet laten intimideren (CGVS II, p. 4). Gezien het beperkte bereik dat u hebt met uw activisme op sociale media alsook het gegeven dat u in België hoe dan ook vrij was om uw sympathie te uiten door aan bijeenkomsten deel te nemen, is het bijzonder merkwaardig dat u volhardt in het plaatsen van deze berichten op Facebook indien dit een negatieve impact zou hebben op uw familieleden en hun leven in Iran.

Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw politieke activiteiten, kan van u worden verwacht dat u deze boodschappen en foto's op uw Facebookaccount wist alvorens terug te keren naar Iran.

Tot slot kan er nog worden op gewezen dat u geen idee hebt of er een officiële aanklacht tegen u werd geformuleerd (CGVS II, p. 5). Nochtans vreest u bij terugkeer politieke vervolging vanwege de autoriteiten (vragenlijst CGVS, vraag 3.4). Er mag dan ook verwacht worden dat u zich hierover zou geïnformeerd hebben. Dit hebt u echter niet gedaan omdat er volgens u geen manieren zijn om hierachter te informeren en de Ettelaat alles in het geheim doet (CGVS II, p. 5). Dat er geen enkele mogelijkheid zou zijn is weinig overtuigend. Het CGVS zal niet ontkennen dat, zeker voor wat betreft onderzoeken door de inlichtingendiensten, deze in het geheim kunnen gebeuren zonder dat de betrokkene hiervan op de hoogte is en dit zolang men geen oproepingsbrieven, arrestatiebevelen of huiszoekingen uitvoert. Dit gegeven wil evenwel niet zeggen dat er geen mogelijkheden zijn om zich minstens trachten te informeren. Zo kan bijvoorbeeld een machtiging gegeven worden aan een erkend advocaat in Iran om het nodige op te vragen en bestaat er een online database die zelfs vanuit het buitenland raadpleegbaar is. Dat u hiernaar zelfs niet zou hebben gevraagd aan uw ouders of broer (CGVS II, p. 5) terwijl u beweert dat ze toch meermaals de autoriteiten over de vloer gekregen hebben (CGVS I, p. & CGVS II, p. 4) en u via WhatsApp in contact staat met uw familieleden (CGVS I, p. 4) is al helemaal moeilijk te begrijpen. Gevraagd wat u juist besproken hebt met hen betreffende de twee bezoeken van de Ettelaat, zegt u dat ze niet veel willen vertellen omdat ze bang zijn dat de telefoons onder controle staan. Deze verklaringen voor uw lacunaire kennis overtuigen echter niet. WhatsApp is een service van een Amerikaans bedrijf waarlangs end-to-end versleutelde berichten kunnen verstuurd worden waardoor geenszins aannemelijk is dat Iraanse inlichtingendiensten hier toegang toe zouden hebben. Bovendien hebben uw familieleden u via deze weg wel laten weten dat ze tweemaal bezoek gekregen hebben om hen te wijzen op uw social media-gebruik (CGVS I, p. 5 & CGVS II, p. 3). Of WhatsApp kan afgeluisterd worden weet u echter niet en u hebt zich er evenmin naar geïnformeerd (CGVS II, p. 11) hetgeen merkwaardig is indien u vreest dat dit wordt gecontroleerd door de veiligheidsdiensten en uw familieleden u hierlangs toch enige informatie zouden gegeven hebben. De vaststelling dat u dan ook geen informatie kan geven over een stand van zaken en u daar ook geen interesse in toont aangezien u het zelf niet heeft gevraagd noch enige aanvaardbare poging hiertoe heeft ondernomen, relativeert op ernstige wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. Van een verzoeker die verklaart te vrezen voor vervolging mag immers verwacht worden dat hij zich regelmatig informeert naar de evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst.

Voor wat betreft de bevestigingsbrief en het aanvraagformulier van de partij de KDPI, dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze documenten een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. De bevestigingsbrief dateert van 3 november 2020 en het aanvraagformulier van 21 augustus 2021, in beide gevallen ruim na uw verzoek om internationale bescherming. De bevestigingsbrief, opgesteld in het Engels, concretiseert nergens sinds wanneer u een sympathisant zou geworden zijn van de partij, noch welke activiteiten u hebt uitgevoerd voor de partij of welke problemen u hebt gekend. Wel staat vermeld dat de brief werd opgesteld ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. Op het aanvraagformulier voor lidmaatschap wordt gevraagd om uitleg te geven over jezelf en je achtergrond. Het mag verwondering heten dat u hier nergens hebt vermeld welke activiteiten u precies gedaan hebt voor de partij in Iran, noch dat u deze verrichte onder auspiciën van H. (...), noch welke problemen u gekend hebt omwille van uw activiteiten voor de partij. U beperkt zich louter tot het vermelden van uw identiteitsgegevens en de vermelding dat u sinds 1386 sympathisant bent. Ook voor wat betreft de twee leden die aangeven u te erkennen - u gaf hierbij de namen E. K. (...) en A. A. M. (...) op - dient bij nazicht op Facebook vastgesteld dat beiden woonachtig zijn in België. Bovendien is het duidelijk dat de heer K. (...) reeds in 2012 foto's post van zijn aanwezigheid voor de Iraanse ambassade en dat de heer A. M. (...) reeds in 2011 een foto post waaruit duidelijk is dat hij een speech houdt voor het Europees parlement. Beiden mannen dragen u ongetwijfeld een warm hart toe, doch aangezien zij beiden reeds in België zijn lang voordat u naar eigen zeggen begonnen bent met uw activiteiten voor de KDPI in Iran, kan niet ingezien worden op welke manier zij de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden activisme en problemen in Iran kunnen weerleggen.

Voor wat betreft uw verklaringen in het verleden gearresteerd te zijn geweest door de Iraanse autoriteiten naar aanleiding van protesten in 2009 en 2017, erkent het CGVS dat in beide jaren en over het hele land massale protesten zijn uitgebroken waarbij de overheid hard optrad tegen de protestanten. U erkent ook dat uw deelnames niet gelieerd waren aan de KDPI (CGVS II, p. 12, p. 14) en dat u niet verder werd vervolgd voor uw deelname nadat u een belofte ondertekende. Op basis hiervan dient geconcludeerd dat u ook bij terugkeer geen verdere vervolging dient te vrezen omwille van uw voorgehouden deelnames aan de protesten in 2009 en 2017. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat u hieromtrent geen enkel begin van bewijs heeft neergelegd, wat uw geloofwaardigheid enigszins ondermijnt. Hoe dan ook, deze arrestaties betreffen incidentele gebeurtenissen die dateren van dertien en vijf jaar geleden. Bijgevolg kunnen deze dan ook bezwaarlijk als uw rechtstreekse vluchtaanleiding beschouwd worden. Uit deze feiten kan dan ook bezwaarlijk bij terugkeer naar Iran een actuele gegronde vrees voor vervolging of een actueel reëel risico op ernstige schade worden geput.

Voor wat betreft uw verklaringen betreffende uw geloof, en meer bepaald dat u geboren en getogen bent als soennitisch moslim, doch dat u sinds u meerderjarig bent religie noch geloof aanhangt (CGVS I, p. 3 & CGVS II, p. 3), dient te worden opgemerkt dat u in Iran niet praktiserend was, in Iran geen religieuze activiteiten had en hier ook niet toe verplicht werd. U hield uw a-religieuze ingesteldheid voor uzelf en hieromtrent ook geen problemen gekend hebt. Bijgevolg kan aangenomen worden dat u bij terugkeer geen problemen dienaangaande zal kennen.

Waar u tot slot nog vermeldde dat u in Iran geen job bij de overheid kon krijgen omwille van uw politieke activiteiten (CGVS II, p. 10), blijkt echter dat u concreet slechts één sollicitatie gedaan hebt bij een bank waarbij u niet werd aangenomen. Het feit dat u niet werd aangenomen koppelt u bovendien enkel heel algemeen aan het feit dat u weet dat u soennitisch bent en sjiieten altijd voorrang krijgen alsook dat u politieke activiteiten had (CGVS II, p. 10). Er dient aangestipt te worden dat een verwijzing van algemene aard naar uw etnisch-religieuze achtergrond op zich niet voldoende is om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Te meer daar uw ene broer zelf bij een bank werkt en uw andere broer universiteitsprofessor is (CGVS I, p. 5) terwijl ze dezelfde etnisch-religieuze achtergrond als u hebben.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd dat u niet heeft aangetoond dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming werd rekening gehouden met de opmerkingen die u naar aanleiding van uw persoonlijke onderhouden hebt overgemaakt.

De documenten die u hebt voorgelegd en die nog niet werden besproken, wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw originele shenasnameh en originele Iraanse identiteitskaart bevestigen uw nationaliteit en uw identiteit die niet worden betwist. Het originele certificaat betreffende uw studies toont aan dat u in de mogelijkheid was om hogere studies te volbrengen, hetgeen evenmin wordt betwist.

Voor wat betreft het psychisch attest dat u voorlegt dient onderlijnd te worden dat dergelijke vaststelling van een psycholoog die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Evenmin impliceert de vaststelling van de psycholoog dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de vervolging zou kunnen aantonen. Ten slotte dient nog te worden benadrukt dat een psycholoog geen onderzoek voert naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 3 EVRM en van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekende partij aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. In zoverre verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing betwist dat er *in casu* geen elementen voorhanden zijn waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, wijst de Raad er evenwel op dat dienaangaande door verwerende partij terecht het volgende wordt overwogen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U hebt namelijk geen bijzondere procedurele noden aangegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ d.d. 24 juni 2020) en hoewel u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS een psychologisch attest van d.d. 1 maart 2020 van psycholoog J. J. (...) voorlegt waarin deze aangeeft dat u reeds van uw kindertijd aan angstproblemen lijdt (notities van het persoonlijk onderhoud E. A. S. (...), d.d. 31 augustus 2021, CGVS II, p. 7), blijkt hieruit niet in welke mate uw cognitieve vermogen of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de psycholoog die dit attest opstelde tot deze conclusies kwam. Hoe dan ook werd reeds bij het begin van het eerste onderhoud gevraagd of u zich in staat voelde uw persoonlijk onderhoud te voeren, hetgeen u bevestigde (notities van het persoonlijk onderhoud E. A. S. (...), d.d. 16 juni 2021, CGVS I, p. 2), werd u aan het begin van beide gesprekken gewezen op de mogelijkheid om zelf een pauze aan te vragen (CGVS I, p. 2 & CGVS II, p. 2), werd tijdens de pauze geïnformeerd of het tot dan toe nog oké was voor u (CGVS I, p. 12 & CGVS II, p. 12) en werd aan u en uw advocaat op het einde van beide onderhouds de mogelijkheid gegeven om opmerkingen te maken waarbij u noch uw advocaat aangaven dat u omwille van uw angsten gehinderd zou zijn om uw verzoek om internationale bescherming naar behoren uiteen te zetten (CGVS I, p. 19 & CGVS II, p. 19). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen tijdens de onderhouds op het CGVS dat u op de vragen kon antwoorden en gaf op u geen enkel moment aan geheugenproblemen te hebben.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Door louter te herhalen dat zij sinds haar kindertijd aan angstproblemen lijdt en hiervoor psychologisch wordt opgevolgd, werpt zij hierop geen ander licht. Uit niets blijkt dan ook dat verzoekende partij niet in staat zou zijn op een volwaardige wijze deel te nemen aan de asielpcedure.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Iran vreest gearresteerd te worden omwille van haar politieke activiteiten voor de KDPI (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 12-13). Verzoekende partij verklaart Iran ontvlucht te zijn nadat zij kon ontkomen aan een politiecontrole terwijl zij met haar vriend H. een lid van de KDPI met de wagen naar Teheran bracht (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 12). Tevens stelt zij dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar politieke activiteiten voor de KDPI in België (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 13).

2.2.6. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielaanvraag. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat verzoekende partij, die geen bewijzen neerlegt ter ondersteuning van haar verklaringen betreffende haar problemen in Iran waardoor de geloofwaardigheid van de door haar ingeroepen feiten die aan de basis van haar verzoek zouden liggen enkel op basis van haar verklaringen kan worden afgewogen, niet aannemelijk maakt dat zij daadwerkelijk aanwezig was in de wagen en aldus is kunnen ontkomen aan de politiecontrole, noch dat de Iraanse autoriteiten haar politieke activiteiten in België in het vizier hebben, en dit omdat (A) er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de voorgehouden activiteit die zij in Iran samen met H. voor de KDPI zou hebben uitgevoerd, nu zij bijzonder weinig informatie kan geven over de betrokkenheid van H. bij de KDPI en het daarnaast hoogst merkwaardig is dat zij nooit zouden hebben stilgestaan bij de problemen die zij zouden kunnen ondervinden en waarbij zij zouden kunnen ontdekt worden wanneer zij gedurende jaren posters en slogans gingen verspreiden en hierover nooit afspraken zouden hebben gemaakt; en (B) verzoekende partij weinig aannemelijke en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de problemen die zij kende naar aanleiding van de politiecontrole bij het overbrengen van B. naar Teheran, nu (i) het, gegeven het risico dat verbonden is aan de opdracht alsook dat zij met een angstproblematiek kampt, verwondert dat verzoekende partij aanwezig was in de wagen waarmee H. een lid van de KDPI zeshonderd kilometer dwars door Iran naar Teheran diende te brengen, temeer gezien haar aanwezigheid in se overbodig was, en daarnaast ook moeilijk ingezien kan worden waarom de partij zelf akkoord zou zijn dat iemand zoals haar, die reeds twee jaar geen activiteiten meer heeft gehad en die bovendien door twee eerdere arrestaties reeds gekend was bij de Iraanse autoriteiten, een meerwaarde zou kunnen betekenen voor de opdracht door louter aanwezig te zijn in de wagen, (ii) zij ook door haar uiterst merkwaardige verklaringen over hetgeen er is voorgevallen in de wagen op het moment dat zij op de politiecontrole botsen er evenmin in geslaagd is te overtuigen dat zij daadwerkelijk aanwezig was in de wagen, (iii) zij bovendien geen enkel idee heeft hoe het H. of B. is vergaan na dit incident, en (iv) zij inconsistente verklaringen aflegt over het moment dat zij op de hoogte werd gebracht dat de autoriteiten de eerste maal bij haar ouders thuis gekomen waren op zoek naar haar, nu zij bij de DVZ aangaf dat de Ettelaat bij haar ouders op bezoek kwam op het moment dat zij nog was ondergedoken bij haar oom toen deze haar hierover inlichtte en zij kort nadien vertrok, terwijl zij op het CGVS verklaart dat zij reeds in Istanboel was toen zij telefonisch vernam van haar oom dat de Ettelaat pas na haar aankomst in Turkije bij haar thuis was langs geweest, en zij ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over de aanhouding van haar broer.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.7. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar haar verweten wordt bijzonder weinig informatie te hebben over de betrokkenheid van H. bij de KDPI, meent verzoekende partij dat uit het hoorverslag duidelijk blijkt dat zij veel zaken over H. wist en tevens duidt zij erop dat haar bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud gevraagd werd om zo gericht mogelijk te antwoorden, waardoor het haar bezwaarlijk verweten kan worden wanneer zij vervolgens niet veel vertelt. De Raad is evenwel van oordeel dat de uitleg dat haar gevraagd werd zo gericht mogelijk te antwoorden haar gebrekkige verklaringen dienaangaande allerminst kan vergoelijken. Immers blijkt uit de notities van de persoonlijke onderhouden dat haar gerichte vragen werden gesteld over hoe H. bij de KDPI betrokken was (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 14; notities CGVS d.d. 31/08/2021, p. 15), of H. zelf een lid was dan wel ook een sympathisant (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 14; notities CGVS d.d. 31/08/2021, p. 15) en hoelang H. al aangesloten was bij de partij (notities CGVS d.d. 31/08/2021, p. 15). De Raad benadrukt dat dit elementen betreffen waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat

verzoekende partij hierover gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen indien zij daadwerkelijk samen met H. in Iran activiteiten voor de KDPI uitvoerde. De vaststelling in de bestreden beslissing dat zij nauwelijks concrete informatie heeft over de betrokkenheid van H. bij de KDPI en daarentegen vervalt in vaagheden, ondergraaft dan ook wel degelijk de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden activiteit die zij in Iran samen met H. voor de KDPI zou hebben uitgevoerd. Dat zij bepaalde zaken over H. wel zou hebben geweten, doet, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij nalaat dit te concretiseren, hieraan geen enkele afbreuk.

Waar verzoekende partij aanvoert dat zij kampt met een sociale-angststoornis waarvan niet ingezien kan worden hoe deze belemmerend zou zijn om mee te gaan met H. en B., en tevens benadrukt dat H. haar hulp kon gebruiken tijdens de lange rit, bemerkt de Raad evenwel dat in het door haar bijgebrachte psychologisch rapport wordt aangegeven dat zij reeds van kleins af aan kampt met sterke angsten, dat zij bang is bij andere mensen, dat dit vooral is in ruimtes waar zij niet zomaar weg kan, dat zij een sterke verwachtingsangst heeft en dat zij een sterk vermijdingsgedrag vertoont (administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 11). Gelet op deze beschrijving van de angsten waarmee verzoekende partij kampt, alsook het feit dat zij een sterk vermijdingsgedrag vertoont, is het wel degelijk uiterst bevreemdend dat zij er blijkbaar geen problemen mee zou hebben gehad om samen met H. een lid van de KDPI met de wagen zeshonderd kilometer dwars door Iran naar Teheran te brengen. Dat H. haar hulp kon gebruiken tijdens de lange rit, toont zij allerminst *in concreto* aan. In de bestreden beslissing wordt er in dit verband reeds op gewezen dat H. de bestuurder was, dat het zijn wagen was, dat hij wist wie hij waar moest oppikken en dat verzoekende partij zich slechts op de achterband bevond. Uit niets blijkt dan ook dat de aanwezigheid van verzoekende partij noodzakelijk was. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoekende partij, die dermate met angsten te kampen had en die bovendien al twee jaar geen activiteiten meer uitvoerde (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 12), zich niet zou kunnen weerhouden hebben van deelname, zoals zij nochtans zelf beweert (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 16).

Voorts stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift weliswaar dat zij na het incident “*op alle manieren*” gepolst heeft naar het lot van H. en B., maar zonder resultaat, doch de Raad wijst erop dat er in dit verband in de bestreden beslissing op wordt gewezen dat verzoekende partij slechts bij de partij geïnformeerd heeft en dat het voorts weinig geloofwaardig is dat zij slechts éénmalig haar broer en haar oom heeft laten informeren – hetgeen verzoekende partij op geen enkele wijze *in concreto* in een ander daglicht stelt – waardoor verzoekende partij bezwaarlijk kan beweren dat zij “*op alle manieren*” getracht heeft meer informatie te bekomen over H. en B.

Ten slotte meent verzoekende partij nog dat haar verklaringen over het moment dat zij op de hoogte werd gebracht dat de autoriteiten de eerste maal bij haar ouders thuis gekomen waren op zoek naar haar, geenszins inconsistent zijn. Zij stelt zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal gezegd te hebben dat zij pas in Istanboel hiervan op de hoogte werd gebracht, en nooit gezegd te hebben dat zij reeds in Istanboel was toen de autoriteiten bij haar ouders langskwamen. De Raad wijst er evenwel op dat het louter ontkennen van één versie van haar verklaringen de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins opheft, temeer nu verzoekende partij geheel nalaat *in concreto* aan te tonen dat haar verklaringen bij respectievelijk de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal foutief werden neergeschreven. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk en zonder dat dit voor interpretatie vatbaar is aangaf dat de Ettelaat bij haar ouders op bezoek kwam op het moment dat zij nog was ondergedoken bij haar oom toen deze haar hierover inlichtte en dat zij kort nadien vertrok (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl zij tijdens haar persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal dan weer uitdrukkelijk stelde dat zij reeds in Istanboel was toen zij telefonisch vernam van haar oom dat de Ettelaat pas na haar aankomst in Turkije bij haar thuis was langs geweest (notities CGVS d.d. 16/06/2021, p. 13; notities CGVS d.d. 31/08/2021, p. 4 en 18).

Voor het overige dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkningen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat verwerende partij dient te worden bijgetreden in haar conclusie dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.8. Verder duidt de Raad erop dat verwerende partij in de bestreden beslissing nog op goede gronden het volgende overweegt: *“Aangezien er aan de directe vluchtaanleiding uit Iran geen geloof kan gehecht worden, rijzen er vanzelfsprekend vragen over de omstandigheden waarop u Iran verlaten hebt. Daar u bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw paspoort, rijst het vermoeden dat u dit moedwillig achterhoudt teneinde te verbergen op welke manier u daadwerkelijk Iran verlaten hebt. Zo verklaart u namelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u nooit een paspoort hebt gekregen omwille van uw politieke problemen (Vragenlijst DVZ d.d. 24 juni 2020, vraag 24) waar u bij het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS plots aangeeft dat u toch over een paspoort beschikte (CGVS I, p. 3) doch dat u het op eigen initiatief in Turkije hebt afgegeven aan een smokkelaar met de bedoeling dat deze het u zou nasturen eens u in Griekenland zou toekomen (CGVS I, p. 10 & CGVS II, p. 9). Dat u niet zou gewild hebben dat uw paspoort zou verloren gaan of in beslag genomen worden, is weinig overtuigend daar u wel in staat bent om andere originele identiteitsdocumenten zoals uw shenasnasmeh en identiteitskaart voor te leggen (CGVS I, p. 10), waardoor het merkwaardig is dat u dergelijke bedenking wel maakt voor uw paspoort en niet voor uw overige originele identiteitsstukken. Bovendien kan niet ingezien worden welke garantie u had dat de smokkelaar uw paspoort alsnog zou opsturen. Daarenboven klaart u de tegenstrijdigheid in uw verklaringen niet uit door louter te ontkennen hetgeen u beweerde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien betrof de vraag er letterlijk hoe het kwam dat u geen legitiem paspoort kon neerleggen, waarop u moet geantwoord hebben dat u nooit in het bezit bent geweest van een paspoort omwille van uw politieke problemen. Deze vragen en verklaringen laten geen nuance of verschil in interpretatie toe. Bovendien werden de verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde, na afloop ook aan u voorgelezen ter goedkeuring. U had destijds wel degelijk de mogelijkheid om de fout op te merken en te corrigeren. Dat u deze fout voor het eerst aanbracht tijdens uw gehoor op het CGVS spreekt bijgevolg niet voor de oprechtheid van uw verklaringen. Dat u zich niet meer zou herinneren wat u bij DVZ over uw paspoort gezegd zou hebben alsook dat bij voorlezing van uw verklaringen aldaar er niet op gelet zou hebben (CGVS II, p. 10), is allesbehalve ernstig.*

Een bijkomend element dat erop wijst dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegt betreffende uw paspoort, blijkt uit het feit dat u met de smokkelaar zou afgesproken hebben dat hij uw paspoort zou opsturen naar een Koerdisch restaurant in Athene. Frappant genoeg kan u zich de naam van dat restaurant niet meer herinneren (CGVS II, p. 9) hetgeen weinig aannemelijk is. Indien u daadwerkelijk de naam en adres van een welbepaald en nota bene Koerdisch restaurant zou hebben doorgegeven aan de smokkelaar opdat deze uw paspoort naar daar zou opsturen, kan verwacht worden dat u zich de naam van dit restaurant nog wel zou herinneren en zodoende het CGVS de mogelijkheid zou geven na te gaan of dit restaurant daadwerkelijk bestaat in Athene in de regio Omonia zoals u beweert (CGVS II, p. 9).

Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat het weinig geloofwaardig is dat een smokkelaar in Turkije uw paspoort heeft achtergehouden waardoor het vermoeden rijst dat u moedwillig uw paspoort tracht achter te houden voor de Belgische asielinstanties, terwijl op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. Het CGVS mag van u dan ook correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over uw identiteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door u afgelegde reisroute (artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet). Het moedwillig achterhouden van documenten strookt daarom niet met het gedrag dat het CGVS kan en mag verwachten van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft. Uw paspoort is bij uitstek een document dat zowel uw identiteit en nationaliteit alsook uw eerdere plaatsen van verblijf toont en is bijgevolg een uiterst waardevol document in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Van een verzoeker wordt dan ook verwacht dat hij/zij, indien hij/zij hiertoe in de mogelijkheid is, dergelijk document voorlegt. De bevoegde asielinstanties mogen de onvoorwaardelijke en volledige medewerking van de persoon in kwestie verwachten. Dat u hieraan verzaakt valt niet te rijmen met de door u ingeroepen vrees. Er kan immers niet worden ingezien waarom u, die beweert te vrezen voor zijn leven en om die reden een verzoek om internationale bescherming indient, de documenten die uw verklaringen kunnen staven, achterhoudt. Het gegeven dat u doelbewust de documenten achtergehouden hebt, dit teneinde een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten, vormt niet alleen een indicatie dat u niet de waarheid vertelt betreffende de door u aangehaalde asielmotieven, het brengt ook uw algehele geloofwaardigheid in het gedrang.”

Verzoekende partij merkt in dit verband op dat zij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken over haar paspoort heeft rechtgezet en dat zij dan ook niet begrijpt waarom dit tegen haar wordt gebruikt. Zij benadrukt dat zij in Iran problemen had met het vinden van een job, doch niet met het verkrijgen van een paspoort. De Raad wijst er evenwel op dat desbetreffend in de bestreden beslissing reeds de pertinente bemerkingen worden

gedaan dat het louter ontkennen van hetgeen zij beweerde bij de Dienst Vreemdelingenzaken de tegenstrijdigheid niet opheft, dat de vraag letterlijk betrof hoe het kwam dat zij geen legitiem paspoort kon neerleggen, waarop zij moet geantwoord hebben dat zij nooit in het bezit is geweest van een paspoort omwille van haar politieke problemen, dat deze vragen en verklaringen geen nuance of verschil in interpretatie toelaten, dat de verklaringen die zij op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde na afloop bovendien ook aan haar voorgelezen werden ter goedkeuring, dat zij destijds derhalve wel degelijk de mogelijkheid had om de fout op te merken en te corrigeren en dat het feit dat zij deze fout voor het eerst aanbracht tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal bijgevolg niet voor de oprechtheid van haar verklaringen spreekt. Het louter opnieuw ontkennen van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, biedt dan ook allerminst soelaas.

2.2.9. Wat betreft de activiteiten van verzoekende partij voor de KDPI in België en haar verklaring dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, duidt de Raad er vooreerst op dat verwerende partij dienaangaande terecht op het volgende wijst: *“De elementen die wijzen op uw tekort aan geloofwaardigheid zijn bovendien van die aard dat ze het onmogelijk maken om zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie, meer bepaald om de redenen waarom u uw land verlaten hebt, op uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst en op het eventuele risico op vervolging. Ze zijn tevens van die aard dat zij een beoordeling van het risico van vervolging ten gevolge van uw in België gevoerde activiteiten onmogelijk maken. Het is immers voor dit laatste van primordiaal belang een reëel en geloofwaardig beeld te hebben van uw achtergrond, uw eventuele relaties met de autoriteiten en uw vroeger verrichte activiteiten. Door uw ongeloofwaardige verklaringen inzake uw vluchtmotieven maakt u die beoordeling onmogelijk. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.”*

Tevens wordt door verwerende partij op goede gronden het volgende opgemerkt: *“Dat aan uw politieke problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) politieke engagement na aankomst in België. Ingevolge het ongeloofwaardig bevinden van uw initieel voorgehouden asielaanvragen waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, heeft de verderzetting van uw politieke activiteiten buiten Iran, in concreto in België, duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.”*

De Raad benadrukt eveneens de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat het politiek activisme van verzoekende partij in België eerder beperkt is. Dienaangaande wordt door verwerende partij het volgende gemotiveerd: *“U hebt in België fysiek deelgenomen aan negen bijeenkomsten, te weten een herdenking van Dr Ghassemlou op Jalda-nacht in Leuven, een viering van de bevrijding van de Syrische stad Afrin, een lezing in Gent door de politiek analist Kaveh Ahangari, de herdenking van de oprichting van de republiek Mahabat in Harelbeke, een viering op 8 maart de dag van de vrouwenrechten, een seminarie in Gent, een feest voor de herdenking van de zesenzeventigste verjaardag van de partij in Oostende en de herdenking van de moord op Ghassemlou in Brussel (CGVS I, p. 7). Op 24 september 2021 hebt u deelgenomen aan een Koerdische protestactie voor de Iraanse ambassade in Brussel. Door de coronapandemie was het meestal niet mogelijk om nog fysiek bijeen te komen maar via Zoom kwam u wel twaalf keer virtueel bijeen met andere aanhangers (CGVS I, p. 10). Daarnaast hebt u zich aangesloten bij de jongerenafdeling Lawan en in die hoedanigheid hebt u deelgenomen aan één conferentie via zoom (CGVS II, p. 5-6) en hebt u een videoboodschap verspreid in de WhatsApp-groep van Lawan (CGVS II, p. 7). U staaft deze verklaringen door middel van foto's. Op basis van deze foto's blijkt evenwel dat uw betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn en op de foto poseren met gekende mensen binnen de partij in België. Voorts hebt u tijdens een bijeenkomst enkel maar wat logistieke taken op u genomen zoals eten inkopen en tafels klaarzetten (CGVS I, p. 7). Geenszins is hieruit af te leiden dat u een bepalende rol speelt binnen de organisatie.*

Dat uw politiek activisme eerder beperkt is, blijkt ook uit het gegeven dat uw kennis van en over de partij eerder oppervlakkig blijft. U weet weliswaar wie de huidige leider is, wie destijds de republiek Mahabat oprichtte, waar het hoofdkwartier gevestigd is en u kan het laatste congres van de partij correct situeren

in 1396 (=2018) (CGVS I, p. 7-8), doch inhoudelijk geeft u aan dat de belangrijkste beslissing van het congres 'Rasan' was, hetgeen een verhoging van de Koerdische activiteiten inhield. Uit informatie blijkt echter dat het concept 'Rasan' reeds in 2016 geformuleerd werd, terwijl op het laatste congres op 24 februari 2018 een nieuwe partijstructuur werd afgekondigd, de functie van secretaris-generaal werd afgeschaft en dat de toekomstige partijleider via het congres en niet meer via het comité zou verkozen worden. Het is dan ook frappant dat u geen weet blijkt te hebben van deze niet onbelangrijke beslissingen. Uw gebrekkige kennis blijkt ook uit de vaststelling dat u niet in staat bent een of meerdere incidenten te vermelden waarbij de KDPI betrokken was in uw regio van herkomst en recent voor uw vertrek. Nochtans volgt u naar eigen zeggen het nieuws over de KDPI en ook in Iran kreeg u informatie via uw vriend H. (...) (CGVS I, p. 9). Tot driemaal toe werd u naar dergelijke incidenten gevraagd doch ontwijkt u steevast de vraag (CGVS I, p. 9). U zal ongetwijfeld sympathie voelen voor de Koerdische zaak en voor de KDPI, doch van iemand die omwille van zijn activisme vervolging vreest door de autoriteiten, zou verwacht kunnen worden dat hij concrete voorbeelden kan aanhalen van incidenten met de Iraanse veiligheidstroepen. De vaststelling dat u hier niet toe in staat bent, onderschrijft eens te meer het opportunistisch karakter van uw activiteiten in België."

Inzake haar verklaring dat de autoriteiten tweemaal bij haar thuis geweest zijn nadat zij in België activiteiten ontwikkelde, meer bepaald in maart 2021 en medio augustus 2021, worden door verwerende partij volgende pertinente opmerkingen gedaan: *"Volgens uw verklaringen zijn de autoriteiten tweemaal bij u thuis geweest nadat u in België activiteiten ontwikkeld hebt, meer bepaald in maart 2021 (CGVS I, p. 5) en medio augustus 2021 (CGVS II, p. 3). Hierbij zouden ze meegedeeld hebben dat u diende te stoppen met uw activiteiten op sociale media en dat u niet mocht oproepen tot een boycot van de op til zijnde verkiezingen (CGVS I, p. 5 en CGVS II, p. 3). Dat u op uw openbaar facebookprofiel en onder uw eigen naam naast pro-Koerdische boodschappen ook foto's post van uw deelname aan activiteiten die door de KDPI in België georganiseerd worden, wordt op zich niet betwist. Het is eenvoudig weg vast te stellen dat u sinds 6 december 2019 – kort na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming op 27 november 2019 – berichten begint te posten. Uw Instagram-account is niet openbaar. U beweert weliswaar dat u via uw familieleden bedreigingen hebt ontvangen naar aanleiding van uw post op sociale media, doch dit is louter een blote bewering. Het mag vooreerst verwonderen dat de inlichtingendiensten vijftien maanden zouden wachten vooraleer hier een punt van te maken alsook dat ze wel van uw sociale mediaprofiel op de hoogte zijn doch uw aanwezigheid op activiteiten van de KDPI onvermeld zouden laten gegeven dat u daadwerkelijk gemonitord zou worden. Daarnaast blijkt dat u slechts 177 facebookvrienden hebt en dat uw berichten hoofdzakelijk tussen de één en tien, hoogstens een enkele keer achtentwintig likes krijgt. Dat de Iraanse autoriteiten uw facebookaccount zouden aanzien als een bedreiging voor de verkiezingen mag dan ook een raadsel wezen. Bovendien mag het verwondering heten dat u berichten blijft posten terwijl uw familieleden in Iran hierdoor problemen ondervinden. U beweert dat uw broer zelfs carrièreproblemen ondervindt (CGVS II, p. 4) doch hij zou dat geen probleem vinden. Zelfs voelt u zich vrij en wil u zich niet laten intimideren (CGVS II, p. 4). Gezien het beperkte bereik dat u hebt met uw activisme op sociale media alsook het gegeven dat u in België hoe dan ook vrij was om uw sympathie te uiten door aan bijeenkomsten deel te nemen, is het bijzonder merkwaardig dat u volhardt in het plaatsen van deze berichten op Facebook indien dit een negatieve impact zou hebben op uw familieleden en hun leven in Iran."*

Betreffende de politieke boodschappen die zij plaatste op haar sociale media, wijst verwerende partij nog op het volgende: *"Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien ook dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw politieke activiteiten, kan van u worden verwacht dat u deze boodschappen en foto's op uw Facebookaccount wist alvorens terug te keren naar Iran."*

De door verzoekende partij voorgehouden vrees voor de Iraanse autoriteiten omwille van haar politieke activiteiten in België wordt bovendien verder ondergraven door de vaststelling dat zij er geen idee van heeft of er een officiële klacht tegen haar werd geformuleerd en nagelaten heeft zich hierover te informeren. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers volgende terechte vaststellingen gedaan: *"Tot slot kan er nog worden op gewezen dat u geen idee hebt of er een officiële aanklacht tegen u werd geformuleerd (CGVS II, p. 5). Nochtans vreest u bij terugkeer politieke vervolging vanwege de autoriteiten (vragenlijst CGVS, vraag 3.4). Er mag dan ook verwacht worden dat u zich hierover zou geïnformeerd hebben. Dit hebt u echter niet gedaan omdat er volgens u geen manieren zijn om hierachter*

te informeren en de Ettelaat alles in het geheim doet (CGVS II, p. 5). Dat er geen enkele mogelijkheid zou zijn is weinig overtuigend. Het CGVS zal niet ontkennen dat, zeker voor wat betreft onderzoeken door de inlichtingendiensten, deze in het geheim kunnen gebeuren zonder dat de betrokkene hiervan op de hoogte is en dit zolang men geen oproepingsbrieven, arrestatiebevelen of huiszoekingen uitvoert. Dit gegeven wil evenwel niet zeggen dat er geen mogelijkheden zijn om zich minstens trachten te informeren. Zo kan bijvoorbeeld een machtiging gegeven worden aan een erkend advocaat in Iran om het nodige op te vragen en bestaat er een online database die zelfs vanuit het buitenland raadpleegbaar is. Dat u hiernaar zelfs niet zou hebben gevraagd aan uw ouders of broer (CGVS II, p. 5) terwijl u beweert dat ze toch meermaals de autoriteiten over de vloer gekregen hebben (CGVS I, p. & CGVS II, p. 4) en u via WhatsApp in contact staat met uw familieleden (CGVS I, p. 4) is al helemaal moeilijk te begrijpen. Gevraagd wat u juist besproken hebt met hen betreffende de twee bezoeken van de Ettelaat, zegt u dat ze niet veel willen vertellen omdat ze bang zijn dat de telefoons onder controle staan. Deze verklaringen voor uw lacunaire kennis overtuigen echter niet. WhatsApp is een service van een Amerikaans bedrijf waarlangs end-to-end versleutelde berichten kunnen verstuurd worden waardoor geenszins aannemelijk is dat Iraanse inlichtingendiensten hier toegang toe zouden hebben. Bovendien hebben uw familieleden u via deze weg wel laten weten dat ze tweemaal bezoek gekregen hebben om hen te wijzen op uw social media-gebruik (CGVS I, p. 5 & CGVS II, p. 3). Of WhatsApp kan afgeluisterd worden weet u echter niet en u hebt zich er evenmin naar geïnformeerd (CGVS II, p. 11) hetgeen merkwaardig is indien u vreest dat dit wordt gecontroleerd door de veiligheidsdiensten en uw familieleden u hierlangs toch enige informatie zouden gegeven hebben. De vaststelling dat u dan ook geen informatie kan geven over een stand van zaken en u daar ook geen interesse in toont aangezien u het zelf niet heeft gevraagd noch enige aanvaardbare poging hiertoe heeft ondernomen, relativeert op ernstige wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. Van een verzoeker die verklaart te vrezen voor vervolging mag immers verwacht worden dat hij zich regelmatig informeert naar de evolutie van zijn problemen in zijn land van herkomst.”

Ten slotte wordt inzake de door verzoekende partij bijgebrachte bevestigingsbrief en het aanvraagformulier van de partij de KDPI nog terecht door verwerende partij gemotiveerd dat niet ingezien kan worden op welke manier zij de ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden activisme en problemen in Iran kunnen weerleggen. Immers wordt in dit verband op het volgende gewezen: “Voor wat betreft de bevestigingsbrief en het aanvraagformulier van de partij de KDPI, dient vooreerst opgemerkt te worden dat deze documenten een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. De bevestigingsbrief dateert van 3 november 2020 en het aanvraagformulier van 21 augustus 2021, in beide gevallen ruim na uw verzoek om internationale bescherming. De bevestigingsbrief, opgesteld in het Engels, concretiseert nergens sinds wanneer u een sympathisant zou geworden zijn van de partij, noch welke activiteiten u hebt uitgevoerd voor de partij of welke problemen u hebt gekend. Wel staat vermeld dat de brief werd opgesteld ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. Op het aanvraagformulier voor lidmaatschap wordt gevraagd om uitleg te geven over jezelf en je achtergrond. Het mag verwondering heten dat u hier nergens hebt vermeld welke activiteiten u precies gedaan hebt voor de partij in Iran, noch dat u deze verrichte onder auspiciën van H. (...), noch welke problemen u gekend hebt omwille van uw activiteiten voor de partij. U beperkt zich louter tot het vermelden van uw identiteitsgegevens en de vermelding dat u sinds 1386 sympathisant bent. Ook voor wat betreft de twee leden die aangeven u te erkennen - u gaf hierbij de namen E. K. (...) en A. A. M. (...) op – dient bij nazicht op Facebook vastgesteld dat beiden woonachtig zijn in België. Bovendien is het duidelijk dat de heer K. (...) reeds in 2012 foto's post van zijn aanwezigheid voor de Iraanse ambassade en dat de heer A. M. (...) reeds in 2011 een foto post waaruit duidelijk is dat hij een speech houdt voor het Europees parlement. Beiden mannen dragen u ongetwijfeld een warm hart toe, doch aangezien zij beiden reeds in België zijn lang voordat u naar eigen zeggen begonnen bent met uw activiteiten voor de KDPI in Iran, kan niet ingezien worden op welke manier zij de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden activisme en problemen in Iran kunnen weerleggen.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij ook hier niet verder komt dan het herhalen van eerdere verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, en het benadrukken van haar politieke activiteiten voor de KDPI in België, zonder bovenstaande vaststellingen echter afdoende en concreet in een ander daglicht te stellen.

Inzake het betoog van verzoekende partij dat het irrelevant is hoeveel likes zij op haar Facebookberichten krijgt, dat zij zoveel mogelijk Koerden uit België en Europa tracht te bereiken en het dan ook normaal is dat zij gemiddeld 10 likes krijgt op haar berichten aangezien Facebook niet toegankelijk is voor mensen uit Iran, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij op geen enkele wijze aannemelijk maakt dat zij een dermate groot bereik heeft op haar sociale media dat de Iraanse autoriteiten haar zouden aanzien als een bedreiging. Waar zij stelt dat zij zoveel mogelijk Koerden uit België en Europa tracht te

bereiken, merkt de Raad op dat uit het beperkte aantal *likes* die zij krijgt op haar berichten echter duidelijk blijkt dat haar activiteiten op sociale media slechts een (zeer) beperkt bereik hebben.

Vervolgens duidt verzoekende partij nog op haar Instagramprofiel en stelt zij dat zij hierop ook haar politieke activiteiten deelt en gemiddeld 100 *likes* haalt op haar foto's, doch de Raad wijst op de pertinente bemerking in de bestreden beslissing dat haar Instagram-account niet openbaar is. Bovendien kan dit evenmin beschouwd worden als een dermate groot bereik dat het als bedreigend zou worden aanzien door de Iraanse autoriteiten. De Raad acht het overigens opmerkelijk dat verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij haar Instagramprofiel privé heeft gemaakt voor de veiligheid van haar familie, doch niettemin blijft volharden in het plaatsen van politieke berichten op haar Facebookaccount indien dit een negatieve impact zou hebben op haar familieleden en hun leven in Iran. Dat zestig procent van de mensen die haar Instagram volgen en *liken* jonge koerden uit haar streek zijn en "*ongetwijfeld door de Iraanse autoriteiten die massaal aanwezig zijn op het internet gezien en gecontroleerd (wordt)*", betreft voorts een blote bewering die verzoekende partij op geen enkele wijze staft.

Waar verzoekende partij ten slotte verwijst naar het "*Algemeen ambtsbericht Iran*" van december 2013 van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken en opmerkt dat hieruit blijkt dat oppositionele Iraniërs in het buitenland nauwlettend in de gaten worden gehouden door de Iraanse autoriteiten, wijst de Raad erop dat verzoekende partij niet kan volstaan met de verwijzing naar dergelijke algemene informatie om aan te tonen dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar activiteiten op sociale media. Op basis van deze informatie kan immers niet geconcludeerd worden dat de Iraanse autoriteiten de internetactiviteiten van iedere Iraniër in het buitenland zouden monitoren. Zij het bovendien herhaald dat uit de recentere "*COI Focus*" betreffende "*Iran. Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten*" van 30 maart 2020, die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie, deel 7), blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hadden – hetgeen verzoekende partij, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, niet aannemelijk heeft gemaakt – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar en citeert uit het rapport "*Iran COI Compilation*" d.d. september 2013 van ACCORD, stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet concreet aangeeft wat zij met deze informatie over de situatie voor bekeerlingen in Iran wenst aan te tonen. De Raad wijst erop dat dergelijke loutere verwijzing naar de algemene toestand in Iran voor bekeerlingen niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke. Immers wordt in de bestreden beslissing in verband met haar verklaringen betreffende haar geloof, en meer bepaald dat zij geboren en getogen is als soennitische moslim, doch dat zij sinds zij meerderjarig is religie noch geloof aanhangt, opgemerkt dat verzoekende partij in Iran niet praktiserend was, in Iran geen religieuze activiteiten had en hier ook niet toe verplicht was, dat zij haar areligieuze ingesteldheid voor zichzelf hield en hieromtrent ook geen problemen gekend heeft, waardoor aangenomen kan worden dat zij bij terugkeer geen problemen dienaangaande zal kennen. Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen

voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

Daar waar verzoekende partij inzake de subsidiaire beschermingsstatus nog verwijst naar de “*sliding scale*”, zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), “Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie”, nr. C-465/07), stellende dat er in haar hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de “*sliding scale*” rechtvaardigen, meer bepaald haar profiel, benadrukt de Raad evenwel dat deze “*sliding scale*” betrekking heeft op persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenwel blijkt uit niets dat er actueel in Iran sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Per aanvullende nota d.d. 20 augustus 2022 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 7) en per aanvullende nota d.d. 22 augustus 2022 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8) legt verzoekende partij nog verschillende stukken neer ter staving van haar politieke activiteiten in België, *i.e.* verschillende foto's van haar politieke activiteiten in België waaronder haar deelname aan verschillende betogingen en een attest van de KDPI in België omtrent haar lidmaatschap van de partij.

Gelet op wat volgt, is de Raad evenwel van oordeel dat deze stukken op geen enkele wijze afbreuk doen aan bovenvermelde bevindingen inzake haar politieke activiteiten in België (zie punt 2.2.9.).

Vooreerst duidt de Raad erop dat de loutere aanwezigheid van verzoekende partij op verschillende betogingen en activiteiten van de KDPI in België alsook het loutere lidmaatschap van verzoekende partij bij de KDPI in België sinds 1 november 2021 niet van aard zijn een ander licht te werpen op het hierboven vastgestelde opportunistisch karakter van haar politieke activiteiten in België. De Raad onderstreept dat ingevolge het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van haar politieke activiteiten voor de KDPI in Iran en de hieraan gekoppelde voorgehouden problemen, het gedreven etaleren van het door haar beweerde politieke activisme duidelijk een opportunistisch karakter heeft dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven.

Verder kan ook op basis van deze stukken niet blijken dat verzoekende partij een bepalende rol zou hebben binnen de KDPI en/of als een bedreiging zou worden beschouwd door de Iraanse autoriteiten. Immers, uit de bijgebrachte foto's blijkt niet meer dan haar loutere aanwezigheid tijdens betogingen en activiteiten van de KDPI, zonder dat eruit blijkt dat zij een grotere rol toebedeeld kreeg.

In het attest van de Belgische afdeling van de KDPI inzake haar lidmaatschap wordt slechts gesteld dat verzoekende partij 'haar taken goed heeft verricht en veel verantwoordelijkheden heeft getoond' zonder dat dit echter op enerlei wijze geconcretiseerd wordt.

De Raad herinnert aan de reeds hierboven vermelde informatie van verwerende partij waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet, en dat het personen zijn die al een verhoogd risicoprofiel hadden, *quod non in casu*, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekende partij omwille van haar beperkte politieke activiteiten in België bij terugkeer naar Iran gevisieerd zal worden.

Daarenboven blijft tot op heden onverminderd overeind dat verzoekende partij geen concrete indicaties aanbrengt waaruit kan blijken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar (beperkte) politieke activiteiten in België. Waar zij stelt dat de foto's die zij thans bijbrengt van haar politieke activiteiten in België gedeeld worden op de pagina van 'Komela Zagros', duidt de Raad erop dat dit een blote bewering betreft en dat verzoekende partij nalaat dienaangaande enig bewijs bij te brengen. Ook waar zij stelt dat de betoging voor de ambassade van Iran in Brussel waaraan zij in juni deelnam werd uitgezonden op 'Tishk TV', alsook op het YouTube-kanaal van 'Tishk', brengt zij desbetreffend geen enkel bewijs bij, laat staan dat zij aantoonde dat zij herkenbaar in beeld werd gebracht. Zij toont dan ook niet aan dat de Iraanse autoriteiten via deze weg op de hoogte zouden zijn van haar politieke activiteiten in België.

Waar verzoekende partij nog verwijst naar een weblink van *Kurdistanmedia* kan de Raad slechts vaststellen dat deze weblink niet werkt en de inhoud ervan aldus niet geraadpleegd kan worden. Verzoekende partij concretiseert evenmin de inhoud van de webpagina waartoe deze link zou moeten leiden, noch wat zij hiermee precies wil aantonen. Hiermee kan dan ook door de Raad geen rekening gehouden worden.

Waar verzoekende partij in haar aanvullende nota nog stelt dat een filmpje dat zij op Instagram plaatste waarin zij een gedicht voorleest 'gedeeld' werd door D. S., een peshmerga en lid van de KDPI, en tevens door N. H. H., een Koerdische politieke activist, en desbetreffend twee screenshots bijbrengt, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partij voor het overige geen verdere duiding geeft over het profiel van deze personen en hun bereik op de sociale media, noch enige toelichting geeft over de concrete inhoud van het filmpje en het gedicht dat zij op haar Instagram plaatste. Verzoekende partij maakt dan ook geenszins *in concreto* aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, laat staan dat zij haar omwille hiervan beschouwen als een bedreiging. Ten slotte merkt de Raad ook hier op dat, gelet op het vastgestelde opportunistische en aldus onoprechte karakter van haar politieke activiteiten, van verzoekende partij kan worden verwacht dat zij politieke boodschappen foto's op haar sociale media wist alvorens terug te keren naar Iran.

Ten slotte brengt verzoekende partij nog stukken aan die betrekking lijken te hebben op een videogesprek met ene D. N. Tevens verwijst zij naar wat een Instagrambericht van deze laatste lijkt te zijn. Wat betreft dit bericht, wijst de Raad erop dat dit niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een vertaling. Evenmin preciseert verzoekende partij wat zij hiermee wilt aantonen. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe dit stuk niet in overweging. Verder bemerkt de Raad dat het louter gegeven dat zij een videogesprek had met een persoon die betrokken is bij de KDPI evenmin een ander licht werpt op het vastgestelde opportunistische karakter van haar politieke activiteiten in België voor de KDPI, noch op enerlei wijze aantoonde dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.

In acht genomen wat voorafgaat, blijft onverminderd overeind dat verzoekende partij tot op heden niet aannemelijk maakt bij een terugkeer naar Iran te worden gevisieerd door de Iraanse autoriteiten omwille van haar (beperkte) politieke activiteiten in België en op sociale media.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 16 juni 2021 en 31 augustus 2021 de kans kreeg om haar redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Sorani en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT